

Mijn Engel
nam mij bij de hand

Gedichten voor mijn Liefde
2020

Philothé den Ouden
Coverontwerp: Internet
ISBN: 9789402138368
© Philothé den Ouden 2020

INHOUD

VOORWOORD	5
I MIJN ENGEL NAM MIJ BIJ DE HAND	11
II LAAT ONS DE LIEFDE ZIJN	12
III IK KON HET GRAF NIET VINDEN	13
IV VANDAAG HEB IK EEN MENS ONTMOET	16
V HET GOUDEN LICHTKLEED	18
VI IK HEB DRIE ZUSTERS EN EEN BROEDER I	20
VII IK HEB DRIE ZUSTERS EN EEN BROEDER II	21
VIII IK HEB DRIE ZUSTERS EN EEN BROEDER III	22
IX MIJN BROEDER CHRISTIAAN	25
X VANDAAG BEN IK HERBOREN	27
XI HET GROTE OFFER VAN DE MENS	29
XII ALLEEN STOND IK IN DE WERELD	33
XIII MIJN EERSTE HERINNERING	36
XIV MIJN VADER HEB IK NIET GEKEND	39
XV HEBT UW VIJANDEN LIEF	45
XVI DE NIEUWE WEG	48
XVII DE TOEKOMST IS NU	50
XVIII IK BEN DE WEG, DE WAARHEID EN HET LEVEN	52
XIX DE IJSEL BIJ ZUTPHEN ¹	54

¹ IJsel is de oud-Nederlandse schrijfwijze van de rivier de IJssel

XX	MIJN TUIN IS ONDERWATER	57
XXI	STERRENBEELD	59
XXII	PASEN 2020	60
XXIII	BARABBAS	64
XXIV	HET STILLE WATER	66
XXV	DE KROEZEBOOM BIJ F;LERINGEN	67
XXVI	WEES STIL MIJN HART EN LUISTER	71
XXVII	AFSCHEID NEMEN KON IK NIET	73
XXVIII	OPSTANDING	79
XXIX	NOOIT ALLEEN	83
XXX	VAARWEL MIJN LIEVE HARTSVRIENDIN	84
XXXI	DANKBAARHEID / CANTICO DELLE CREATURE	86
XXXII	GEBED VAN FRANCISCUS VAN ASSISI	88
XXXIII	ONZE VADER (ARAMEES)	89
XXXIV	GELOOF	92
XXXV	HOOP	94
XXXVI	LIEFDE	96
XXXVII	DE VLUCHTELING	98
XXXVIII	DE AARDE	100
XXXIX	DE DOOD VAN BEATRICE UIT LA VITA NUOVA VAN DANTE ALGHIERI	102
XXXX	DE STILTE	107

ILLUSTRATIES

Omslag;

Internet

Pag. 10;; 24; 44; 82; 97; 101; 104; 107

Internet

Pag. 15; 17; 19; 30; 34; 37; 40; 46; 51; 53;

Roos Eelman

Pag. 56; 58; 62; 65; 72; 77; 83; 85; 87; 99

Roos Eelman

Pag. 23

G. L. Webb

Pag. 26; 70; 89; 93

auteur

Pag. 28; 95

M. van dam

VOORWOORD

Hier ligt een bundel van 40 gedichten en overwegingen die zijn ontstaan na het heengaan van mijn dierbare levensgezellin.

Wij waren meer dan een halve eeuw zeer gelukkig gehuwd en dat is nog al wat.

En hoewel ik het zag aankomen als iets onafwendbaars, is het toch zo dat de poort van de dood alleen van de andere kant opengaat en als hij dichtvalt is hij dicht. En dat ervaar je als een grote tragiek.

Alleen door een intens gevoel van verdriet alsof er iets uit je ziel hardhandig is weggerukt te overwinnen, kreeg ik de mogelijkheid een nieuwe band te vinden, met mijn omgeving en met mijzelf, niet van buiten naar binnen, maar van binnen naar buiten.

Voor mij waren dat de meest intieme gevoelens die opwelden uit het hart. Ik had die gevoelens kunnen uitdrukken in schilderijen, in beeldhouwwerk of in muziek. Maar zo knap ben ik niet.

Ik koos voor het woord: Gedichten.

De gedichten hebben een sterk Christelijke ondertoon, omdat dit nu in mijn wezen ligt, terwijl ik helemaal geen band heb met traditionele kerkelijke stromingen.

Dichten, is als het dansen met woorden om diepere lagen van betekenis tot uitdrukking te brengen. Er is daarbij geen of weinig afval en je gebruikt net genoeg woorden, nooit teveel. Wel zijn ritme en woordkeus belangrijk en daarin ligt vaak het moeilijke. Een goed ritme in de zinnen is als een zichzelf dragende cadans en de woordkeus zelf is eveneens van groot belang, vooral in de context waarin je het gebruikt. Een enkele keer zorgde het ervoor dat er spontaan een nieuw woord ontstond.

En dat was spannend.

Rijm doet zich spontaan voor, moet je niet zoeken want dan wordt het een rijmerij.

Ik ben geen dichter en heb ook maar weinig talent.

De gedichten voldoen zeker niet aan de strikte regeltjes waaraan de dichtkunst moet voldoen. Als je daar op let, is het maar een rommeltje.

Waar het omgaat is om gevoelens en gedachten in nieuwe beelden om te zetten, beelden die pakkend zijn omdat ze geladen zijn met emotie.

Dat lukt natuurlijk niet altijd.

En daarom zijn sommige gedichten beter dan andere. Maar ieder gedicht vraagt van de lezer invoelingsvermogen.

Als je dat niet kan opbrengen zijn gedichten niets anders dan bijeen geveegde woorden.

Behalve dat het rouwproces meespeelde was er ook het intense verlangen naar heelheid. Heelheid in de ervaring dat alles is opgenomen in een grote totaliteit en dat we daar uitgevallen zijn en leven in de versnippering. Die heelheid beleef ik vooral in de Zon, die voor mij de bron van leven, liefde en bewustzijn is. Heel wat gedichten eindigen dan ook met het aanroepen van de Zon.

Er zijn in onze wereld prachtige gedichten geschreven; denk maar aan Dantes Divina Commedia of Shakespeares werk of het werk van Goethe en van zoveel anderen. Minder bekend misschien is het dichtwerk van Franciscus van Assisi waarvan ik het Zonnelied heb opgenomen en dat eigenlijk een gebed van dankbaarheid is.

Ook nog een ander gebed van Franciscus dat de transformatie weergeeft van het eigen ik naar de ander, en het Wij bewustzijn oproept, heb ik bijgevoegd.

Van de Canadese dichteres Gail Pettinger ontving ik een heel sterk gedicht over de Liefde dat welhaast een mantram is.

Leer het uit het hoofd en leef er naar.

Je kan natuurlijk zeggen dat hoort hier niet bij, maar het zijn gedichten die zo goed bij de ‘toon’ van de andere gedichten passen, dat ik niet kon laten ze hier op te nemen.

Als 33e gedicht heb ik het ‘*Onze Vader*’ opgenomen zoals dat in de Aramese taal ten tijde van Jezus geklonken kan hebben.

Dat ik het op de 33^e plaats gezet heb zal een ieder die met het Christendom bekend is, wel begrijpen

Mijn gedichten zijn vooral *mijn* gedichten en amper de Uwe.

En toch, ik laat ze lezen, het zal je toch wat doen, want je herkent er altijd wel wat in dat half verborgen in je ziel leeft.

Verwacht dus geen hoge literatuur, maar menselijk verdriet en blijde vreugde, door elkaar geweven tot een wonderbaarlijk tapijt.

Deze gedichten zijn niet op een losse vrijdagmiddag geschreven.

Neem daarom ook de tijd om ze tot leven te brengen.

In het 10^e gedicht spreek ik uit dat ik mij herboren voel.

Herboren tot wat?

Het getal tien is bijzonder, omdat het de voltooiing van de tien getallen is en verbonden is met het Godsbegrip. Met dit getal begint het leven op een hogere octaaf.

Het getal 9 dat ervoor ligt, is het laatste tel-getal het geeft het niveau aan van de hoogste natuurlijke schepping. Bedenk dat in veel culturen Pagoden en Tempels (ook bij de Maya's) negen treden hebben. Die treden voeren naar een top, waar iets totaal nieuws begint.

Is de negende trede beklommen en verwerkt, dan begint een onvergelykbare nieuwe wereld. Je voelt je niet alleen, maar je bent ook herboren. En dat voert tot een totaal nieuwe manier van in het leven staan. Alles is weer nieuw en blijdschap is er overal.

Het gescheiden zijn, jezelf versnippert voelen, wordt minder en je begint de heelheid om je heen te ervaren doordat de kracht van de helende geest in jou tot leven komt.

Het hart klopt anders, veel intenser.

Vanuit de nuchtere werkelijkheid gezien is dit allemaal kinderlijk naïef en daarom heb ik daar ook een gedicht aan gewijd:

Wordt weer als een kind, dan help je mee de wereld te genezen, heel te worden en heilig. Ik sluit de gedichten af met een kort vers dat ik jaren terug geschreven heb over de stilte en het zwijgen.

Want het is alleen in de innerlijke stilte dat Gods stem gehoord kan worden.

De kunstschilderes Roos Eelman heeft mij toestemming gegeven om de gedichten te begeleiden met een aantal van haar bijzondere schilderijen, die in beeld uitdrukken wat in het gedicht staat..

Ik dank Roos Eelman daar heel hartelijk voor.

Gedichten roepen emoties op, schilderijen ook.

Ook twee schilderijen van Marion van Dam sieren de gedichten. Het ene schilderij is een geïnspireerde afbeelding van een vrouwelijke Sint Michael die de draak bedwingt. Het andere is een krokus, die net in bloei gaat komen in een onstuimige wereld.

Die krokus in wording, geel, paars, of wit, zijn we eigenlijk zelf.

Het roept tot ons: 'Kom in bloei.'

Tenslotte kon ik het niet laten ook een klein stukje toe te voegen uit La Vita Nuova, (het Nieuwe Leven) van Dante, waarin hij de dood van Beatrice beschrijft, die als zijn hogere Zelf hem blijvend geïnspireerd heeft.

Het gedicht over geloof is apart, omdat het gebruik maakt van Axioma's de onveranderlijke basisuitgangspunten in de wiskunde, die niet bewezen, maar geloofd moeten worden. Verander je ze, dan krijg je een andere wiskunde.

Ik neem als voorbeeld daarbij hoe het inzicht in de meetkundige aspecten van de Zeshoek en de Kubus ons voeren kan van het begrijpen van de Triniteit, wat een geloofsaxioma is, naar een tweevoudige triniteit, niet alleen Mannelijk maar ook Vrouwelijk. Dat schept een totaal andere blik op het geloof en onze werkelijkheid. Meetkunde is een taal die zich behalve in wiskunde en logica, ook uitdrukt in symbolen. Dergelijke symbolen lenen zich er bijzonder goed voor om meditatief te doordenken en te doorvoelen.

De afbeelding op pag. 93 is daar een voorbeeld van.

We hebben vergeten dat Meetkundige symboliek de taal van God is, Iets wat Johannes Kepler in zijn tijd haarfijn aanvoelde:

Geometrie bestond al voor de schepping.
Het is in eeuwigheid verbonden met de Geest Gods.
Geometrie is God Zelf.

Johannes Kepler 1618

Niet iedereen kan daar meteen wat mee en dat is begrijpelijk, maar overweeg het en zie hoe sterk de logica van de symboliek is.

Als U de gedichten leest, gaat U een innerlijke reis maken van schemerige duisternis naar licht.

Nu kan ik het nog zeggen:

Gaat U mee?

Waar wijst de Engel naar? Zij wijst naar het nieuwe land dat wij allen na de dood betreden. Daarin staan onze daden lichtend of in duisternis voor ons en laten ons zien tot welke consequenties zij noodzakelijkerwijs moeten leiden. Christus heeft weliswaar de zonden der wereld op zich genomen, maar de zonden van de individuele mens moet hij/zij zelf met zijn toekomstig karma vereffenen.

De oriëntatie op de liefdesboodschap van Christus zal hem/haar de kracht geven dit goed te volbrengen.

De Ziel (het kind) brengt de vruchten van het vorige leven mee.

Zonder die vruchten zou het leven geen zin hebben.

Wie dus rotte appels meebrengt, zal ook rotte appels in zijn volgend leven ontmoeten. Wie liefde meebrengt, zal ook later liefde kunnen geven. Het is zo simpel!

MIJN ENGEL NAM MIJ BIJ DE HAND

Mijn Engel nam mij bij de hand
en voerde mij naar het nieuwe land.
“Zie”, sprak Zij², “je verleden aan
wat licht is kan voor God gaan staan.
Het donkere kon je nog niet overwinnen,
een nieuwe reis moet je beginnen.
Want enkel door Gods Liefdekracht
door Christus tot de mens gebracht,
kan je voortgaan en wordt je rein.”
Wij zagen elkaar staan
verbonden in ons zijn.
Haar lichtglans overstraalde mij het hart.
“Laat mij,” sprak ik in deemoed uit mijn graf
“dan toch de Liefde zijn.”

² Zij kan ook Hij zijn of zelfs Het, want Engelen zijn geslachtsloos.